

Na oběd už se nebude čekat tak dlouho.

Druhé prosincové pondělí, 13.12.2021, dojde k otevření nové jídelny Gymnázia Příbram. To v 9 hodin zahájí ředitelka školy přestřížením pásky. Studenti se mohou těšit na malé občerstvení a na koncert kapely svých spolužáků. Vše bude probíhat v prostorách školní jídelny.

Jídelna prošla v minulých týdnech rekonstrukcí a hlavně rozšířením, díky kterému se do jídelny vejde více studentů. Došlo také k převýmalbě a k nákupu nového nábytku. Nově budou v jídelně k dispozici také dvě mikrovlnné trouby.

Přijďte se podívat na slavnostní otevření!

Anna Sládečková (oznámení)

gympb.cz

GymDance

Dne 11. 9. 2021 k nám na Gymnázium v Příbrami zavítal český herec, tanečník a porotce taneční soutěže Stardance Jan Révai.

Po příchodu do učebny výtvarné výchovy jsme si poslechli krátký životopis a prvopočátky jeho umělecké kariéry. Asi tak po půl hodině nám na plátně promítl svůj největší úspěch v tanečním životě. Zde jsme mohli obdivovat ladnost a především soustředěnost kroků. Z pohledu našich tváří usoudil, že většina studentů by ráda zkusila nějaké taneční kreace, proto jsme se přesunuli do učebny hudební výchovy, kde je více prostoru. Pan Révai nejdříve začal s jednoduššími kroky, jelikož to byl tanec v páru, přizval si k sobě studentku ze septimy, aby předvedli tanec jménem cha cha. Všem dětem se tancování moc líbilo a strávily u něj minimálně 2 hodiny. Ve zbytku času jsme si pro něj nachystali překvapení, jelikož jsme byli v hudebním sále, začali jsme vymýšlet různé rytmické zvuky a pan Révai na ně musel zatančit.

Po skončení přednášky si studenti připravili závěrečné poděkování a rozloučili se obrovským potleskem.

Přednáška byla velmi zajímavá a ti z nás, kteří chodili do tanečních kurzů, si rádi osvěžili kroky daných tanců. Děkujeme za příjemné strávení času a přejeme mnoho dalších úspěchů, jak v životě profesním, tak i osobním.

Martina Sýkorová (zpráva)

actorsmap.cz

Shakespearovská klasika aneb kvartáni hrají

Rozvolnění koronavirových opatření přinesla mnoho, dnes už by se zdálo, vzácných aktivit zpět do našich životů - chození do kaváren, návštěva posilovny, či něco tak triviálního jako sezení v autobuse bez roušky jsme si nedokázali představit. Díky zlepšení epidemiologické situace se však život i na našem gymnáziu vrací zpátky do svých kolejí. A to znamená i obnovení všemi milované tradice - kvartánské divadlo.

Letošní představení přineslo však mnoho novinek a úskalí. Po dlouhém hledání padnul los na shakespearovskou klasiku - Sen noci svatojánské. Komédie je jedním z Shakespearových nejpopulárnějších děl. Hra je plná zvratů, víl, nešťastných omylů, oslích hlav a svateb - zkrátka, každý si tam najde něco svého.

Jako každý rok zkoušeli žáci několik měsíců pod odborným vedením paní učitelky Mgr. Marcely Haškové. Dle mého názoru bylo obsazení fenomenální, nikdy bych nevěřila, že 15letí teenageři mohou přenést Shakespearovy postavy na pódium tak uvěřitelným způsobem. Ti, co se necítili na vystupování na prknech Malé scény příbramského divadla, se hrdě zmocnili svých rolí coby rekvizitáři a nápovědy. Žáci v hlavních rolích se svého úkolu svědomitě zhostili a převedli postavy Lysandera, Demetria, Hermie i Heleny na světlo světa.

Když se řekne shakespearovské divadlo, většina lidí si asi představí květnatý jazyk s rozsáhlými - často až nudnými - monology, v této hře se však nic takového neobjevilo.

Paní učitelka přepracovala původní hru tak, aby repliky byly jednoduché, stručné a díky použití slangových výrazů a jazyku "naší" generace nesmírně komické. Polovina publika se tak již po prvním jednání válela smíchy. Dalším aspektem, který nesmí zůstat opomenutý, byly kostýmy, žáci si je ušili sami s pomocí rodičů, a tak jim patří velká poklona. Zejména pak kostým královny víl Titanie byl neuvěřitelně propracovaný.

Nebyla by to však správná recenze bez nějaké kritiky. Negativně bych hodnotila hudební doprovod, klavírní skladby se neustále opakovaly a narušovaly plynulost děje. Vzhledem k tomu, že scénář byl pojatý v moderním duchu, zaktualizovala bych i hudbu. Moderní písničky by celou hru posunuly do úplně jiné roviny. Ale to je opravdu jen malá výtka k celkově perfektnímu provedení.

Hra měla obrovský úspěch a kvartáni sehráli celkem tři představení. Tímto dnem zakončili svůj volitelný předmět dramatická výchova, a i své studium na nižším gymnáziu.

Marie Sejkorová (recenze)

Inzerát

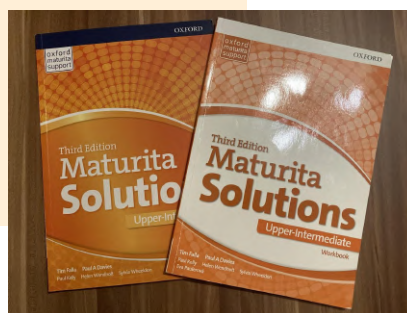
Prodám učebnici a sešit anglického jazyka Maturita Solutions 3rd edition - Oxford pro střední školy. Učebnice i sešit mají velmi dobrý stav a nejsou vyplněné. Dále nabízím mnou vypracované maturitní otázky z biologie a chemie.

Cena za učebnici a sešit: 750 Kč

Cena za maturitní otázky: 600 Kč

V případě zájmu volejte na tel.: 723 968 457

Martina Sýkorová 4.A

Martina Sýkorová

INTERVIEW

Na světě je spousta skvělých učitelů, ale málokterý je přátelský s přirozenou autoritou. Učitel by neměl žáky měřit stejným metrem a naopak by jim měl vyjít vstříc. Na naší školní půdě jsou všichni učitelé skvělí a bylo opravdu těžké najít jednoho, s kým bych interview udělala. I přesto jsem si vybrala profesorku českého jazyka, jelikož je pro mě čeština krásným jazykem.

Nyní vám přináším exkluzivní rozhovor s paní profesorkou Karlou Dvorskou.

Chtěla jste být vždy učitelem?

V dětství jsem chtěla být zvěrolékařkou, milovala jsem a miluji doted' zvířata. Pamatuji si, jak jsem vždy operovala své plyšové mazlíčky a plyš se válela po celém pokoji, kde jsem měla svou ordinaci (usmívá se).

Pak ale přišel zvrát na střední škole. Byla jsem ve 4. ročníku na gymnáziu, kdy přišel nový, mladý a pohledný učitel českého jazyka. V tu chvíli jsem věděla, že zvěrolékařkou nechci být a že si s velkou pravděpodobností podám přihlášku na vysokou školu pedagogickou. Pan učitel byl pro mě velkým vzorem. Líbil se mi styl, jakým výuku vedl. Dokázal si zjednat pořádek a přitom byl stále přátelský. Díky němu jsem našla cestu k českému jazyku a obecně k učitelství.

Jaké školy jste tedy vystudovala?

Studovala jsem 4 leté Gymnázium Legionářů v Příbrami a po maturitě jsem se vydala na Pedagogickou fakultu Univerzity Karlovy, kde jsem studovala 5 let český jazyk.

Jak dlouho tuto práci vykonáváte?

Tento rok to bude 12 let.

Jak jste prospívala Vy ?

Na základní škole jsem patřila k chytřejším žákům. Poté na gymnáziu to bylo malinko horší, musela jsem se více učit. Matematika pro mě byla smrt, vlastně je i doted' (směje se).

Je pro Vás práce obtížná ?

Řekla bych, že je. Myslím si, že patří k složitějším a zodpovědným pracím. Práce je také velmi náročná jak na psychickou, tak na

fyzickou stránku, ale i tak je to krásná a zajímavá práce.

Po škole jste hned šla učit na gymnázium?

Bydlela jsem v malém městě, kde byla pouze základní škola. Nechtěla jsem dojíždět, jelikož jsem věděla ze svých studentských let, jak otravné a nekomfortní dojíždění je, proto jsem se rozhodla, že své začátky zahájím na základní škole. Za dva roky jsem se vdala a přestěhovala se do většího města, právě sem do Příbrami. Se stěhováním přišla i nová práce a já si uvědomila, že by se mi líbilo učit na škole, kterou jsem sama vystudovala.

Je těžké komunikovat s žáky?

Musím říct, že jsem měla během své kantorské kariery štěstí. S žáky vycházím perfektně a není s nimi opravdu žádný problém. Věřím však, že jsou i situace, kdy je to obtížnější.

Jste spokojená na naší škole? Popřípadě, co byste změnila?

Jsem tu moc spokojená. Mám skvělé studenty a kolegy, na které se mohu vždy obrátit. Určitě do budoucna neplánuji měnit zaměstnání, i když nikdo neví, co nám život nečekaného přinese... (směje se)

Moc děkuji za rozhovor a ochotu se mnou spolupracovat.

Martina Sýkorová (rozhovor)

Květnový festival

Zoo. Přesně to mě napadlo, když jsem se objevila na školním festivalu. Je třicátého května a já stojím uprostřed školního parku. Znovu mi to slovo cirkuluje hlavou, jak přestává hrát předposlední skupina, nyní však chápu, že takováhle divočina hudbě nijak nevádí. Kapel hrálo zatím pět a stejně jako spousta druhů zvířat v zoo je naprosto odlišná, tak je zdejší hudba rozmanitá a přesně jako nemůžete říct, že je had nějak nadřazený tygroví, nemůžete říct, že by nějaký hudebník zaostával. Všichni jsou unikátní a originální.

Školní park, kde si teď užívám neuvěřitelnou atmosféru a příští rok si budete moci užívat i vy, je perfektním místem, roste tu hebká zelená tráva a prostředí je celkově příjemné. Hudbou jsme odpojeni od civilizace a chvíli nemusíme myslet na školní povinnosti.

Občerstvení z malebných stánků tu není zklamáním, dokonce se tu dá sehnat tématické jídlo zdobené podle právě hrající kapely. Pití i kelímků je zde dost a to mi věřte, to nebývá zvykem, stejně jako je potřeba připomenout, jak chladné pití v tomto vedru pomáhá.

Suit-up den

Milí žáci, vážení učitelé, nastal čas oprášit své netradiční kousky a společně se hodit do gala!

Dne 15. prosince 2022 se na půdě Gymnázia Legionářů uskuteční mezinárodní Suit-up Den, který ozvláští stereotyp všedních dnů a osvěží všechna pravidla správné etikety.

Takže, pánové, nezapomeňte své kravaty či motýlky a přijďte si užít tento výjimečný den plný krásných lidí a gentlemanských gest!

Martina Sýkorová (oznámení)

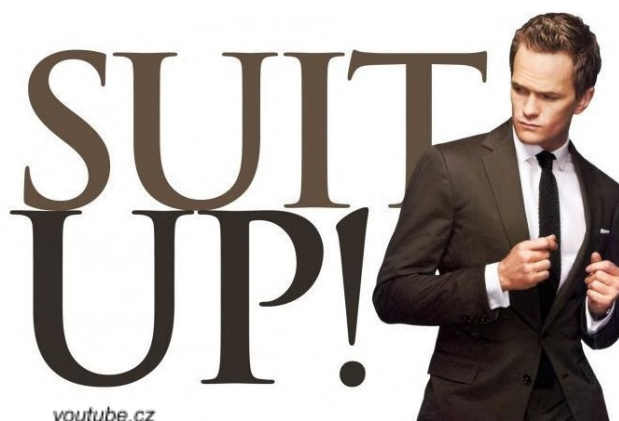
Přece jen jsme na konci jara a začíná krásný večer poslední květnové neděle. To je rozhodně den, který si každý zapamatuje, aby tu byl příští rok znovu.

Už toho asi není třeba říkat moc a já si hodlám užít zbytek festivalu. Možná je třeba varovat, že o festivalu letos moc lidí nevědělo, a proto je tu rodinná atmosféra. Vstupenky člověk sežene na gymnázium a stejně jako do zoo je tu sleva pro více lidí. První ročník školního festivalu za to rozhodně stojí a já dnes odejdu se skvělým hudebním zážitkem.

Kateřina Kolínová (reportáž)

gympb.cz

youtube.cz

Sportovci, do toho!

Je pátek 18. června 2021 - 3. ročník sportovního dne na gymnáziu. Po roce učitelé opět pořádají den plný sportu a zábavy. Přicházím na venkovní hřiště, které je již plné studenty nižšího, ale i vyššího gymnázia. V pozadí hraje hudba a žáci se již připravují na sportovní výkony. Narozdíl od minulého roku svítí sluníčko, vypadá to, že nepěkné počasí tentokrát akci nepřekazí.

Žáci jsou již rozděleni do 8 týmů. Každý zastupuje jeden stát - soutěží Česko, Austrálie, Anglie i Německo, ale také další státy z celého světa. Sportovci jsou již připraveni na stanovištích podle toho, kterou sportovní aktivitu si před týdnem vybrali. Atmosféra je napjatá.

Slyším pokyn „Ke startu, připravit, pozor teď!“ Začíná štafeta. Spolužáci hlasitě podporují své favority pokřiky a tleskáním. Soutěžící si předávají štafetové kolíky a zběsile obíhají hřiště. Z dálky vidím barevné panáčky pobíhající po fotbalovém hřišti a přemýšlím, který tým asi vyhraje.

Budeme zase doma?

Poslední 2 roky jsme byli doma. Ráda bych řekla, že jsme studovali, ale to bych asi lhala. Všichni si sáhneme do svědomí a na rovinu si řekněme, že jsme na to docela kašlali, protože proč bychom se měli učit a plnit úkoly, když máme tu možnost podvádět a skoro nic nedělat? Jasně, je tu i pár výjimek, které se opravdu učily a něco dělaly, ale těch je tu málo. Jsme prostě líná generace, která je v té lenosti ještě navíc i podporovaná.

Naštěstí to začíná vypadat slibně a my konečně chodíme do školy. Abych pravdu řekla, tak z těch 2 let strávených doma neumím vůbec nic a pravděpodobně nejsem sama. I když teď na školu nadávám, že je toho moc a že nic nestíhám, tak jsem vlastně ráda, protože jedinou možností, jak nahradit tu distanční výuku, je to, že teď budeme fakt makat. Je to na nic, já vím, ale nedá se nic dělat, přece nechceme být úplně blbí, ne? Nebo na to jako klidně můžeme kašlat dál, ono se to všechno vždycky nějak udělá. Takže uvidíme časem, třeba nás zase zavřou a budeme doma lenošit.

Barbora Sukdoláková (fejeton)

Přemísťuji se do tělocvičny, kde se hraje volejbal a basketbal. Na chodbě sedí zpocení hráči, kteří své poslední síly využívají k občerstvení. Milé kuchařky totiž připravily výživné a chutné svačinky, které všichni velmi oceňují. Volejbalový zápas vypadá velmi napínavě, míč přelétává síť sem a tam. Ani prudké smeče tu nechybí.

Z tělocvičny jdu rovnou do školního klubu. Odehrává se zde intenzivní pingpongový turnaj, který končí výhrou žáka z týmu zastupujícího Kanadu. Vypadá to, že hokej není jediným sportem, ve kterém má velké úspěchy.

Je konec dne, okolo třetí hodiny odpoledne, a sportovní den končí. Absolutním vítězem se stává tým Anglie, který si během celého dne vybojoval nejvíce bodů. Už se těším, který stát bude ve vedení příští rok.

Anna Sládečková (reportáž)

Studenti se učili tančit

Dne 22. 5. 2021 přijela do naší školy úspěšná slovenská tanečnice Tatiana Drexler, která momentálně žije v Německu, kde také tanec vyučuje. Můžete ji znát i z televizní soutěže StarDance, ve které je porotkyní.

Ráno začalo přednáškou, kterou Tatiana vedla na téma „Má taneční kariéra“ od počátku až k největším úspěchům. Studenty téma velmi zaujalo, protože měla velmi zajímavou cestu k tanci. Druhá část přednášky byla o společenské etiketě, která všechny velmi posunula ve slušném chování ve společnosti.

ceskatelevize.cz

Po zajímavé přednášce následovala výuka tří tanců, které Tatiana pro studenty prvních ročníků vybrala. Byly to jive, cha cha a valčík. Všechny tancování velmi bavilo. Nejvíce si oblíbili studenti tanec cha cha, protože je velmi rytmický. Valčík byl pro studenty chvíli oříšek, ale nakonec si s tím poradili a zvládli to. Někteří studenti, kteří nechodili do tanečních, uvažují, že se na příští rok přihlásí. To Tatianu velmi potěšilo.

Když skončilo tancování, nechali jsme Tatianě chvíli pauzu, po které následovala беседа o její účasti v soutěži StarDance. Na téma televizní soutěže měli studenti spoustu dotazů. Například je zajímalo, jak dlouho trvá natáčení nebo zda hodnotí porotci objektivně.

Den jsme zakončili soutěží v tanci mezi třídami, kde každá třída vybrala tři páry, které reprezentovaly svojí třídu. Po velmi těsném finále mezi 3.A a 3.B nakonec zvítězila 3.A, ale všichni si soutěž velmi užili, jak z pohledu soutěžících, tak z pohledu fanoušků.

Tatianě se u nás velmi líbilo a byla nadšená z velkého zájmu našich studentů o tanec. Proto vám rádi oznámíme, že příští rok Tatiana přijede znovu.

Kateřina Kolínová (zpráva)

OSLAVY 150. VÝROČÍ GYMNÁZIA PŘÍBRAM

Gymnázium Příbram slaví 150 let své existence a na počest tohoto jubilea se budou 2. a 3. října 2021 konat oslavy. V těchto dnech je veřejnosti umožněn vstup do dnešní budovy gymnázia, kterou si budou moci prohlédnout sami nebo s průvodci, a zavzpomínat si na staré dobré časy. V rámci prohlídky pedagogové společně se studenty připravili malou historickou výstavu, kde je možno vidět kroniky, fotky a různé historické předměty věnované bývalými žáky nebo bývalými a současnými pedagogy. K výročí byl vytvořen i almanach, který je na gymnáziu k zakoupení.

Přijďte oslavit výročí gymnázia se svými spolužáky a pedagogy!

Barbora Sukdoláková (oznámení)

Klasifikace ve škole - nutnost nebo nutné zlo?

Hodnocení žáků je výraznou součástí každodenního života ve škole. V České republice se vyjadřuje klasifikací (symbolickým vyjádřením známkami) a v mnohem menší míře slovním hodnocením. Informace o prospěchu dítěte je důležitá pro rodiče i děti. Je ale otázka, nakolik známky tuto funkci opravdu plní. Zajímá nás, proč je hodnocení známkami tak často provázeno řadou negativních projevů a co z toho vyplývá.

Podle učitele a matematika Pavla Kraemera dobré známky děti nijak významně nemotivují, zatímco špatné známky jsou hodně demotivující. Dítě je často vnímá jako informaci, že s ním něco není v pořádku. Vyplývá to především z toho, že většina rodičů i učitelů považuje známku za něco, za co si dítě může samo a co má ve své moci. Něco vědět, doopravdy něčemu rozumět není tak důležité jako dostat dobrou známku. A přestože známky vypadají jako přesný nástroj hodnocení, ve skutečnosti k tomu mají daleko.

Známky ovlivňují postavení dítěte ve třídě. Určují, zda je mezi prvními, uprostřed nebo na konci. Dobré postavení ve třídě mívají ti chytří.

V Česku ale obdiv k intelektu nutně neznamená obdiv k těm, kteří mají dobré známky. Zatímco jinde si premiantů cení, u nás jsou označováni jako „šprti“.

„Známkování je významný mocenský nástroj v rukou učitelů,“ upozorňuje psycholožka Jana Nováčková v rozhovoru pro Hospodářské noviny. Je vlastně používáno jako nástroj vnější motivace, tedy jako odměny a tresty. Přitom škola by měla vést děti hlavně k sebehodnocení. Známkování spočívá v tom, že vás hodnotí někdo jiný.

V některých školách se setkáváme i s jakousi známkovací mánií, kdy učitel klasifikuje známkami každý projev žáka, což negativně působí především na ty slabší. Představme si, kdyby se u dospělého hodnotil každý krok jeho činnosti. Z takové psychické situace by prostě utekl, což dítě nemůže. Pokud se známkování užívá pedagogicky nepřiměřeně, je zdrojem demotivace žáků. Jestliže jsou známky používány k zastrahování, dokazování nemohoucnosti zkušeneho, k deptání jeho sebevědomí, jsou pedagogicky i psychologicky přímo nebezpečné.

Běžná česká rodina ale stále uvažuje tradičně. Zakládá si na výkonu a jeho hodnocení, a tedy i na známkování. Mnoho rodičů si myslí, že kdyby nebyly známky, děti se přestanou učit a oni přestanou mít přehled o tom, jaké pokroky jejich dítě dělá.

Špatné známky snižují dětem sebevědomí, což se pak zásadně odráží na jejich budoucnosti. Děti se špatnými známkami vyrůstají v dospělé se špatnými pracovními vyhlídkami a celkově nízkou motivací. A tento stav je celospolečensky nevýhodný.

Anna Sládečková (analytický článek)

Soutěž

Jaká je vaše nejoriginálnější omluvenka?

Napište nám na emailovou adresu souteznasenoviny@zabak.cz. Podmínkou je zaslání fotografie omluvenky. Tři nejlepší odpovědi odměníme báječnými cenami od firmy Žabákovo papírnictví.

Zvedni zadek a makeeej!

V dnešní době, kdy většina z nás je přivázána k počítačům nebo mobilním telefonům doslova 24 hodin denně, zapomíná mnoho lidí na důležitost pohybu a sportu. A proto se naše gymnázium rozhodlo bojovat proti lenosti a uspořádat sportovní den.

Akce s příhodným názvem Zvedni zadek a makeeej! byla zahájena 13. 9. 2021 v 10 hodin ráno a pokračovala až do večerních hodin. V celém areálu gymnázia vyrostla stanoviště s nejrůznějšími aktivitami, které měly prověřit 'kondičku' našich gymnazistů i jejich rodinných příslušníků. Studenti se mohli přihlásit v týmech od 2 do 10 účastníků složených buď ze žáků, nebo jejich sourozenců, rodičů či babiček a dědečků. Všichni byli vítáni. A tvrzení, že sportovat se dá v každém věku, potvrdila i babička studenta septimy, která ve svých jednaosmdesáti letech absolvovala všechna stanoviště.

Každý si mohl najít aktivitu, ve které by exceloval - k vidění byly klasické vrhy koulí či hody diskem, běh na šedesát metrů či překážková dráha.

Soutěžící si však mohli vyzkoušet i exotičtější sporty jako například spikeball, lukostřelbu nebo hokej na jednokolce. Na každém stanovišti udělovali rozhodčí body týmu za rychlost, přesnost a provedení.

Po sportovní části čekalo na účastníky občerstvení zajištěné naší školní jídelnou. Všichni účastníci si tak mohli odpočinout, sdělit si dojmy a případně tipy na to, kdo se stane vítězem. Tyto domněnky pak rozbila paní ředitelka, která v 18 hodin vyhlásila vítěze a tím se stal tým Seno, sláma, složený ze žáků 4.A, stříbrnou pozici pak ovládl tým Růžoví králíci z 2.C a na bronzové příčce se umístily Holky z naší školky z tercie. Zlatí medailisté dostali na památku diplom a poukázky na volný vstup do fitness klubu Befit, který celou akci sponzoroval.

Po skončení akce, kdy byli všichni plni endorfinů, konstatovali, že se den vydařil. Celá akce byla pořádána v rámci tělesné výchovy a díky úspěchu, který sklídila, může být jisté, že se sportovní den na gymnáziu stane další tradicí.

Marie Sejkorová (zpráva)

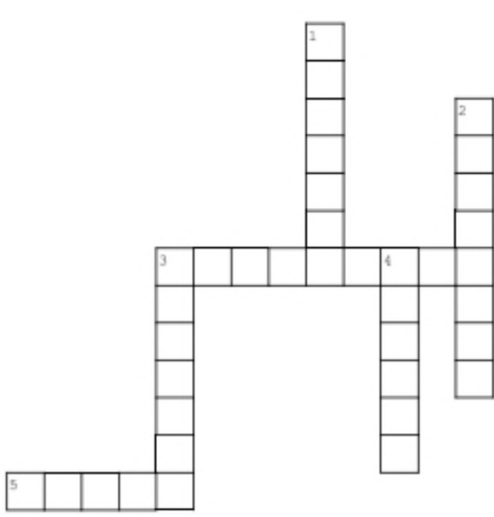
ZÁBAVA

Sudoku

7	4		5			9		
		6	4	8				
9		8	6	3			5	
	2		1		4			
8				7				4
			8		2		7	
	3			1	6	7		9
				5	3	2		
		2			8		1	5

	7			6				9
6			5				8	
		4				7		
	3				6			
2				5				8
			4				1	
		3				4		
	2				7			3
1				8			2	

Křížovka

Vodorovně

3. Co pořádají maturanti na začátku čtvrtého ročníku?
5. Co je pořádáno pro první ročníky v zimě?

Svisle

1. Jaká událost maturitních tříd se většinou koná v zimě?
2. Jak jsou studenti hodnoceni?
3. Co je pořádáno na konci třetího ročníku?
4. Letos slaví gymnázium 150...

Osmisměrka

E C K U A U D I T O R K A Ž D
A K Č A Ř U K R K A P S A Á A
N K A P K A E Í R G O O A M K
H O R M O N U T N O S I T A P
C S V O K V Á Č A R T K E L O
A O D Y D H Ě S I D E D U B S
K D R I C V K R Y T L F L T A
Ď Ř A T U J A K A P E U I Á K
O E Z R D L A H A O G L S C N
L V A T B T Á R A P A I K L E
I I H I S T O R I E N C V A Č
A N I D A L K D O L C E R P Í
T A K Č E V O E C K E J N I L
E Á A N Í L E T S A L P A T K
D Y F A R M Á Ř K A N T Ý N A

APARÁT AUDITORKA AUKCE BLAMÁŽ BRADA CIFERNÍK DETAIL DLAHA
DROGA ELEGANCE FARMÁŘKA HAZARD HISTORIE HORMON CHÁTRA
INJEKCE KACHNA KAJUTA KANTÝNA KAPKA KAPSA KIOSK KLADINA
KLÍČENKA KOSODŘEVINA KUŘAČKA LOŽKA NÁSYP ODKLAD ODVAHA
OVEČKA PALCÁT PLASTELÍNA POPELKA POSTEL POVĚRA SILUETA
SKVRNA SOPKA TRENKY UČITELKA ULICE

Co je horší než diktát?

Tajenka:

Vtipy

Paní učitelka se ptá Adélky: „Tak co, Adélko, řekla jsi doma o té 5?“ Dívka odpoví, že ano. „A co na to rodiče říkali?“ Adélka nevinně prohlásí: „Nic, nebyli doma.“

Učitelka zkouší žáka: „Časuj nám sloveso chodit.“ „Chodím... chodíš... chodí...“ „Rychleji!“ pobídne ho učitelka. „Běžím... běžíš... běží...“

BURZA UCEBNIC

dne 13. 6. 2022 od 8 hodin ve vestibulu

najděte svoje 'nové'
učebnice na školní rok
2022/2023

kšefty s učebnicemi, testy i taháky

psst, hlavně to nepráskněte učitelům

NAŠE NOVINY

Redakční tým: Marie Sejkorová, Barbora Sukdoláková, Martina Sýkorová, Kateřina Kolinová, Anna Sládečková

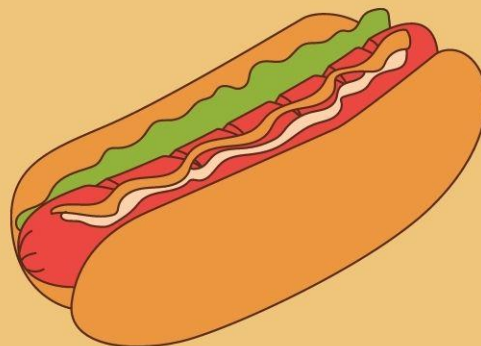
Sponzor: Žabákovo papírnictví

První vydání prvního ročníku novin Naše noviny, cena 19 Kč

KUPON DO ŠKOLNÍHO BUFETU

PÁREK V ROHLÍKU ZDARMA

PLATNOST DO 31.12.2030

PŘEDLOŽTE TENTO KUPON PŘI VAŠEM NÁKUPU

KUPON DO ŠKOLNÍHO BUFETU

TOAST ZDARMA

PLATNOST DO 31.12.2030

PŘEDLOŽTE TENTO KUPON PŘI VAŠEM NÁKUPU

KUPON DO ŠKOLNÍHO BUFETU

NÁPOJ ZDARMA

PLATNOST DO 31.12.2030

PŘEDLOŽTE TENTO KUPON PŘI VAŠEM NÁKUPU